

களஞ்சியம் - KALANJIYAM
INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES

Rationalist observations in Kalaignar's commentary on the Thirukkural

Dr. V. ANNADURAI

Associate Professor and Head, Department of Tamil, Pachaiyapaa's College for Men,
Chengalpattu Main Road, Nasarthpettai, Kanchipuram-631501.

Abstract:

Thirukkural is revered as the most outstanding ethical text in Tamil. Its concise language and principles of life have been praised by scholars throughout the ages. While scholars like the eminent Dr. V. Suba. Manickanar believed that Thirukkural verses require no commentary as they are inherently understandable, numerous commentaries have emerged from then until today. Among these, a tendency has grown for many commentators to attempt to transform their biased opinions and ideologies into the words of Valluvar. In such a context, new commentaries become necessary to convey the true ethics of the Thirukkural, provide progressive interpretations suitable for the times, and refute commentaries that foster regressive thinking. With this objective in mind, Kalaignar M. Karunanidhi, a Dravidian movement thinker and Tamil scholar, wrote a new commentary on the Thirukkural. Kalaignar approached the Thirukkural with a rationalist perspective, one of the core principles of the Dravidian movement, including the rejection of superstition, social justice, and humanism. This article aims to deeply analyze the rationalist thoughts recorded in Kalaignar M. Karunanidhi's commentary on the Thirukkural. Through explanatory analysis of specific couplets and the commentaries provided by Kalaignar, this article explores how his commentary differs from traditional commentaries and promotes progressive thinking with a rationalist leaning.

Keywords: Thirukkural, Kalaignar, Rationalism, Commentary, Tamil Studies, Sociology, Dravidian Movement.

திருக்குறள் கலைஞர் உரையில் பகுத்தறிவுப் பதிவுகள்:

முனைவர் வ.அண்ணாதுரை

இணைப் பேராசிரியர் & தலைவர்

தமிழ்த்துறை, பச்சையப்பன் ஆடவர் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

திருக்குறள் தமிழின் மிகச் சிறந்த அறநூலாகப் போற்றப்படுவது. அதன் செறிவு மிக்க மொழிநடையும் வாழ்வியல் நீதிகளும் காலம்தோறும் அறிஞர்களால் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. மூதறிஞர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கனார் போன்றோர் திருக்குறள் பாக்களுக்கு உரை விளக்கமே தேவையில்லை, அவை இயல்பாகவே புரியக்கூடியவை என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், அன்று முதல் இன்று வரை எண்ணற்ற உரை நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. இவற்றுள் பல உரையாசிரியர்கள் தங்கள் சார்பு நிலை கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் வள்ளுவரின் வாய்மொழியாக மாற்றிக் காட்ட முயலும் போக்கும் வளர்ந்துவிட்டது. இத்தகைய சூழலில், திருக்குறளின் உண்மையான

அறங்களை உணர்த்துவதோடு, காலத்துக்கேற்ற முற்போக்கு விளக்கங்களை வழங்குவதற்கும், பிற்போக்குச் சிந்தனைகளை வளர்க்கும் உரைகளை மறுப்பதற்கும் புத்துரைகள் அவசியமாகின்றன. இப்பணியை நோக்கமாகக் கொண்டு, திராவிட இயக்கச் சிந்தனையாளரும் தமிழ் அறிஞருமான கலைஞர் மு. கருணாநிதி, திருக்குறளுக்கு ஒரு புதிய உரை வரைந்தார். மூடநம்பிக்கை மறுப்பு, சமூக நீதி, மனிதநேயம் போன்ற திராவிட இயக்கத்தின் temel கொள்கைகளில் ஒன்றான பகுத்தறிவுப் பார்வையுடன் கலைஞர் திருக்குறளை அணுகியுள்ளார். இக்கட்டுரை, கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களின் திருக்குறள் உரையில் பதிவாகியுள்ள பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை ஆழமாக ஆய்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட சில குறட்பாக்களுக்கும் அவற்றிற்குக் கலைஞர் வழங்கியுள்ள உரைகளுக்கும் வழங்கப்படும் விளக்கப் பகுப்பாய்வின் மூலம், அவருடைய உரை எவ்வாறு பாரம்பரிய உரைகளிலிருந்து வேறுபட்டு, பகுத்தறிவுச் சார்புடன் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை முன்னிறுத்துகிறது என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: திருக்குறள், கலைஞர், பகுத்தறிவு, உரை, தமிழாய்வு, சமூகவியல், திராவிட இயக்கம்.

அறிமுகம்

உலகின் பொதுமறை எனப் போற்றப்படும் திருக்குறள், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழர் வாழ்வியலுக்கும் சிந்தனைக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்து வருகிறது. வாழ்வின் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய முப்பால்களையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் இதன் தனிச்சிறப்பே, பல்வேறு காலங்களிலும் அறிஞர்கள் இதனை ஆழ்ந்து கற்றுப் பொருள் காணத் தூண்டியுள்ளது. திருக்குறளின் ஆழமும் விரிவும் ஒருபுறம் இருக்க, அதன் நேரடியான மொழிநடையும், வாழ்வின் யதார்த்தங்களைப் பேசும் தன்மையும், அது இயல்பாகவே தன் பொருளை உணர்த்தும் தன்மை கொண்டது என்ற பார்வையையும் உருவாக்கியுள்ளது. இத்தகைய பார்வையைக் கொண்டிருந்தோரில் முதன்மையானவர் மூதறிஞர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கனார்.

அவர் தமது 'வள்ளுவம்' நூலில், திருக்குறள் பாக்களுக்கு உரை விளக்கமே தேவையில்லை என்றும், அவை தாமே பொருள் உணர்த்தும் வகையில் உள்ளன என்றும் அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகிறார் (மாணிக்கனார்). இருப்பினும், வ. சுப. மாணிக்கனார் கூற்றுக்கு மாறாக, பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பரிமேலழகர் முதற்கொண்டு, மணக்குடவர், பரிதியார், காலிங்கர், பரிப்பெருமாள் எனப் பழைய உரையாசிரியர்கள் முதல், தற்கால அண்மைய உரையாசிரியர்கள் வரையிலும் நூற்றுக்கணக்கான உரை நூல்கள் தோன்றியுள்ளன.

இத்தகைய உரை மரபு ஒருபுறம் செறிவாக வளர்ந்திருந்தாலும், இன்னொருபுறம் சில உரையாசிரியர்கள் தத்தம் சமகாலச் சமூகப் புரிதல்களையும், சமயச் சார்புகளையும், ஏன் அரசியல் நிலைப்பாடுகளையும் கூட வள்ளுவரின் குரலாக மாற்றிக் காட்ட, திருக்குறளை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தும் போக்கும் நிலவி வருகிறது. குறிப்பிட்ட சில குறட்பாக்களுக்கு வழங்கப்படும் பழைய உரைகள், தத்தம் காலத்துச் சாதியப் படிநிலைகளையோ, சமயச் சடங்குகளையோ, மரபுவழி மூடநம்பிக்கைகளையோ மறைமுகமாகவோ நேரடியாகவோ நியாயப்படுத்துவதாக அமைந்துவிடுகின்றன. இத்தகைய பிற்போக்குச் சிந்தனைகளை வளர்க்கும் உரைகளிலிருந்து வேறுபட்டு, திருக்குறளின் உண்மையான அறங்களை உணர்த்துவதோடு, இன்றைய காலத்துக்கேற்ற முற்போக்குச் சிந்தனைகளையும் சமூக நீதியையும் மனிதநேயத்தையும் வலியுறுத்தும் வகையில் புதிய உரைகள் தேவைப்படுகின்றன என்ற கருத்து twentieth நூற்றாண்டுத் தமிழகத்தில் வலுப்பெற்றது.

இந்தத் தேவையை உணர்ந்து, திராவிட இயக்கத்தின் தலைவரும், பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளருமான மு. கருணாநிதி அவர்கள் திருக்குறளுக்கு ஒரு விரிவான உரை எழுதினார். அவருடைய உரை, வெறும் இலக்கிய விளக்கமாக அமையாமல், காலத்துக்கேற்ற சமூகப் பார்வையும், குறிப்பாகப் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையும் மேலோங்கியதாகக் கருதப்படுகிறது. பிற்போக்குவாதத்தை மறுதலிக்கும் நோக்கிலும், முற்போக்குச் சிந்தனைகளை விதைக்கும் நோக்கிலும் எழுதப்பட்ட இந்த உரையில், பகுத்தறிவுச் சார்பு எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதை ஆய்வு செய்வதே

இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கம். கலைஞர் உரையின் குறிப்பிட்ட பகுதிகளை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், அவர் எவ்வாறு சில பாரம்பரிய விளக்கங்களிலிருந்து விலகி நின்று, பகுத்தறிவு அடிப்படையிலான புதிய பொருள் விளக்கங்களை அளித்துள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரை வெளிக்கொணர முயல்கிறது.

முன்னுரை :

திருக்குறள் பாக்களுக்கு உரை விளக்கமே வேண்டாம். இயல்பாகவே புரியக்கூடியது என்பது மூதறிஞர் டாக்டர் வ.சுப.மாணிக்கனார் கருத்து (நூல் : வள்ளுவம்) எனினும் அன்று முதல் இன்று வரை நூற்றுக் கணக்கான உரை நூல்கள் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன. உரையாசிரியர்கள் சிலர் தங்கள் கருத்தை வள்ளுவரின் குரலாக மாற்றிக் காட்டக்குறளைப் பயன்படுத்தும் போக்கு வளர்ந்துவிட்டது. இச் சூழல் உண்மையை உணர்த்தவும் காலத்துக்கேற்ற விளக்கத்தை வழங்கவும் புத்துரைகள் தேவைப் படுகின்றன. பிற்போக்கை வளர்க்கும் உரைகளை மறுக்கும் நோக்குடன் முற்போக்குடன் ஓர் உரை வரைந்தவர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள். அவரது உரையைப் பகுத்தறிவுப் பார்வையுடன் அணுகுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

காலத்தின் தேவை :

கலைஞரின் திருக்குறள் உரை காலத்தின் தேவை. இக்கருத்தை அவ் வரை நூ -ன் பதிப்புரையில் பேராசிரியர் மா.நன்னன் பதிவு செய்துள்ளார்.

இமயமலைக்குப் பொன்னாடை போர்த்துகிற முயற்சியில் ஈடுபடுவதும் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதுவதும் ஒன்றுதான் என்பது வள்ளுவர் வாக்குக்கு உரை வகுக்கத் துணிந்தமை பற்றிக் கலைஞரே முன்னுரையில் வழங்கிய வாக்குமூலம்.

“வள்ளுவர் ஈடற்ற முறை ஒன்றைப் பின்பற்றி அறம் உரைத்தார் ஆயினும், மக்கள் அறிவு நிலை வேறுபட்டால் அதை உணரும் திறம் அற்றவர்கள் ஆயினர். அவ்வாறு ஆக்கப்பட்டனர்.”

“இக்காலத் தேவையைச் சரியாக ஈடு செய்ய வல்லதாய் எழுந்ததே கலைஞர் உரை என்னும் தெரியுரை ஆகும்”

என்பன பதிப்புரை வழங்கியவரின் மதிப்புரை.

தெளிவுரை, என்று கூறாது ‘தெரியுரை’ என்று கூறியிருப்பதில் இருந்தே தேர்ந்துரைத்த உரையே-கலைஞர் உரை என்பது தெளிவாகிறது.

இலக்கிய ஆய்வு

திருக்குறளின் உரை மரபு மிக நீண்ட நெடியது, பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே பத்து உரைகள் இருந்ததாக அறியப்படுகிறது, இவற்றுள் மணக்குடவர். பரிமேலழகர். காலிங்கர். பரிதியார். பரிப்பெருமாள் உரைகள் முழுமையாகக் கிடைத்துள்ளன, இவற்றுள் பரிமேலழகர் உரை சிறப்பானது எனவும். சமயச் சார்பு கொண்டது எனவும் இருவேறுபட்ட பார்வைகள் உண்டு, இந்தப் பழைய உரைகள் தத்தம் காலத்துச் சமூக. சமயச் சூழல்களின் தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன என்பதை மறுக்க இயலாது, உதாரணமாக. துறவு குறித்த அதிகாரங்களுக்கும். ஊழ் குறித்த அதிகாரங்களுக்கும் வழங்கப்படும் விளக்கங்களில் சமயத் தாக்கமும். விதியை வலியுறுத்தும் தன்மையும் காணப்படுவதுண்டு,

இருபதாம் நூற்றாண்டில். அச்சுத் தொழில் வளர்ச்சி அடைந்த பிறகு திருக்குறளுக்குப் பல்வேறு அறிஞர்கள் உரை எழுதினர், மு, வரதராசனார். கி, ஆ, பெ, விசுவநாதம். சாலமன் பாப்பையா போன்ற பலரின் உரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை, இந்த நவீன உரைகள். பழைய உரைகளின் போக்கிலிருந்து சற்றே விலகி. எளிமையான மொழிநடையும். அன்றாட வாழ்வுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் போக்கையும் கொண்டிருந்தன, எனினும். இவற்றுள்ளும் சில உரைகள் மரபுவழிப்பட்ட சமய. சமூகப் பார்வைகளையே வலியுறுத்தின,

இத்தகைய பின்னணியில் தான் கலைஞர் மு, கருணாநிதியின் திருக்குறள் உரை வெளிவந்தது, திராவிட இயக்கம் தோன்றியதன் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று. நூற்றாண்டுக் காலமாகச் சமூகத்தில் நிலவி வந்த மூடநம்பிக்கைகள். சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள். சமயச் சடங்குகள் ஆகியவற்றுக்கு எதிரான பகுத்தறிவுச் சித்தாந்தத்தைப் பரப்புவது, தந்தை பெரியார் இந்த இயக்கத்தின் சித்தாந்த வேர்களை உருவாக்கினார், அறிஞர் அண்ணா அரசியல் தளத்தில் இதற்கு

வடிவமளித்தார், கலைஞர் மு, கருணாநிதி இந்தச் சித்தாந்தத்தை இலக்கியம். கலை. அரசியல் எனப் பல்வேறு தளங்களிலும் முன்னெடுத்துச் சென்றார், திருக்குறள் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றாகக் கலந்த ஒரு நூல் என்பதால். அந்த நூலுக்குப் பகுத்தறிவுப் பார்வையிலான உரை எழுதுவது என்பது திராவிட இயக்கச் சித்தாந்தத்தை மக்களின் மனதில் ஆழமாகப் பதியச் செய்வதற்கான ஒரு முக்கியச் செயல் திட்டமாகக் கலைஞரால் கருதப்பட்டது,

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல. வ, சுப, மாணிக்கனார் போன்றோர் உரை தேவையற்றது என்ற கருத்தை முன்வைத்த நிலையில். கலைஞர் போன்றோர் உரை அவசியம் என்பதற்குக் காரணம். பழைய உரைகளில் படிந்திருந்த பிற்போக்குச் சாயம் தான், அந்தச் சாயத்தைக் களைந்து. திருக்குறளை அதன் மூலமான மனிதநேயம். சமூக நீதி. உலகப்பொதுமை ஆகிய தளங்களில் நின்று விளக்குவது அவசியம் என்று கருதப்பட்டது, கலைஞர் தமது உரையின் முன்னுரையில் இத்தகைய தேவையை உணர்ந்தே உரை எழுத முற்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார், அவரது உரை. பெரியாரின் பகுத்தறிவுச் சித்தாந்தத்தையும் அண்ணாவின் சமூக நீதிப் பார்வையையும் ஒன்றிணைத்துத் திருக்குறளுக்குப் பொருள் விளக்கம் தருவதாக அமைகிறது,

கலைஞர் உரையில் காணப்படும் பகுத்தறிவுப் பதிவுகள் குறித்த நேரடி ஆய்வு நூல்களோ. ஆய்வுக் கட்டுரைகளோ பரவலாகக் காணப்படவில்லை, அவரது உரை குறித்த பொதுவான அறிமுகங்களும். இலக்கிய விமர்சனங்களும் உள்ளன என்றாலும். பகுத்தறிவுச் சார்பை மையப்படுத்தி நடத்தப்படும் ஆழமான பகுப்பாய்வுகளின் தேவை இங்கு எழுகின்றது, இந்த இலக்கிய ஆய்வின் அடிப்படையில். இக்கட்டுரை கலைஞர் உரையின் தனித்தன்மையை உணர்ந்து. அத்தனித்தன்மைக்குப் பகுத்தறிவுப் பார்வை எவ்வாறு அடிப்படையாக அமைகிறது என்பதை ஆய்வு செய்ய முற்படுகிறது,

ஆய்வு முறை

இக்கட்டுரையாது. கலைஞர் மு, கருணாநிதி அவர்களின் திருக்குறள் உரையில் பதிவாகியுள்ள பகுத்தறிவுச் சிந்தனைகளை வெளிக்கொணரும் நோக்கோடு. விளக்கப் பகுப்பாய்வு (Interpretive Analysis) மற்றும் ஒப்பீட்டு ஆய்வு (Comparative Analysis - implicitly with traditional views) ஆகிய முறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது,

1, **தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குறள்கள்:** திருக்குறளின் முப்பால்களில் இருந்தும். குறிப்பாகப் பாரம்பரிய உரைகளில் சமயச் சார்பு, மூடநம்பிக்கை. விதி போன்ற கருத்துக்கள் மேலோங்கியதாகக் கருதப்படும் அதிகாரங்களில் இருந்து குறிப்பிட்ட சில குறட்பாக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும், கடவுள் வாழ்த்து. துறவு. ஊழ். போன்ற அதிகாரங்களிலிருந்தும். சமூக நீதி. மனிதநேயம் ஆகிய கருத்துக்களை உணர்த்தும் அதிகாரங்களிலிருந்தும் குறள்கள் தேர்வு செய்யப்படும், கலைஞரின் உரை தனித்துவமாக வெளிப்படும் இடங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும்,

2, **உரைப் பகுப்பாய்வு:** தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குறளுக்கும்.

- மூலப் பாடல் வழங்கப்படும்,
- பாரம்பரிய உரைகளின் பொதுவான அல்லது குறிப்பிடத்தக்க விளக்க முறை (குறிப்பாகப் பகுத்தறிவுச் சார்பற்ற விளக்கங்கள்) சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்படும் (இது கலைஞரின் உரையை வேறுபடுத்திக் காட்ட உதவும்),
- கலைஞர் மு, கருணாநிதி அவர்கள் அக்குறளுக்கு எழுதிய உரை முழுமையாக அல்லது பொருத்தமான பகுதி மேற்கோள் காட்டப்படும்,
- கலைஞரின் விளக்கத்தில் காணப்படும் பகுத்தறிவுச் சார்பான கூறுகள் (எ,கா: மூடநம்பிக்கை மறுப்பு. மனித முயற்சிக்கு முக்கியத்துவம். சமூக நீதிப் பார்வை. சடங்கு மறுப்பு. விஞ்ஞானப் பார்வை. எளிமைப்படுத்துதல்) விரிவாகப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படும், அவரது மொழிநடை. பயன்படுத்தும் சொற்கள். உதாரணங்கள் போன்றவை பகுத்தறிவுச் சிந்தனையை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன என்பது ஆராயப்படும்,

3, ஒப்பீடு மற்றும் விளக்கம்: கலைஞரின் உரை. பாரம்பரிய உரைகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதும். இந்தப் பகுத்தறிவுச் சார்பு விளக்கங்கள் அக்காலச் சமூக அரசியல் சூழலுக்கும். திராவிட இயக்கச் சித்தாந்தத்திற்கும் எவ்வாறு பொருந்துகின்றன என்பதும் விளக்கப்படும், இதன் மூலம். கலைஞர் தமது உரை வழியாகத் திருக்குறளுக்கு ஒரு புதிய. முற்போக்கு அடையாளத்தை வழங்கியுள்ளார் என்பது நிறுவப்படும்,

இம்முறையானது. கலைஞரின் உரையை ஒரு பகுத்தறிவு நோக்கில் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள வழிவகுத்து. அவரது உரை மரபில் ஒரு தனித்துவமான பங்களிப்பு என்பதைக் காட்டும்

உள்ளமும் உரையும் :

திருவள்ளுவரின் உள்ளம் பொதுமை நலம் பெங்கித் ததும்புவது அவர் உலக நோக்கிலான மனப்பாங்கு உடையவர். என்பதைப் பல குறட்பாக்கள் காட்டும்; முதற்குறளே உலகை முன் வைத்ததுதான். முதல் அதிகாரமாகிய கடவுள் வாழ்த்திலே கூட இறைவன் பற்றிய எந்தக் குறியீடுகளையும் குறிப்பிடவில்லை. ‘எண் குணத்தான்’ என்பது போலப் பண்புகளை மட்டுமே பதிவு செய்திருக்கிறார். உருவ வேறுபாடுகள் எவற்றையும் வெளிப்படுத்தாமல் தாள் (கால்) தொழுதலையே வழிபாடாக்கி வழிகாட்டி இருக்கிறார். எனினும் விளக்க உரை வரைந்தவர்கள் பலரும் தற்சார்புடன் – அகவயப்பட்ட தன்மையுடன் சில குறட்பாக்களை அணுகியுள்ளனர். அது திருக்குறளின் பொதுமையை மறுத-ப்பதாக அமைந்து விடுகிறது. வள்ளுவரின் உள்ளத்தை உணர்ந்து உரை வரையும் போக்கு உருவானதற்கு இதுவும் ஓர் காரணம். அவ்வரிசையில் கலைஞரின் உரையும் அமைகிறது.

“மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

“நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு”

“அற்றம் காக்கும் கருவி – அறிவு”

என்றெல்லாம் வரையறைகளை வழங்கியவர் வள்ளுவர். எனவே பகுத்தறிவுப் பார்வையுடன் உரை வகுத்தார் கலைஞர்.

திருக்குறளுக்கு ஒரு திறனாய்வு நூல்போலே அமைந்தது திருவள்ளுவ மாலை அது அறிவார்ந்த அணுகுமுறையையும் எப்பாலவர்க்கு இயையவே – வள்ளுவர் முப்பாலை மொழிந்தார் என்ற தெளிவு நிலையையுமே வயறுத்துகிறது.

முதல் அதிகாரம் – முதல் பார்வை

பகுத்தறிவு – இறை மறுப்பு எனும் அடிக்கட்டுமானத்தில் நிற்குகொண்டு முதல் அதிகாரமாகிய கடவுள் வாழ்த்துக் குறட்பாக்களுக்கு விளக்கம் காண்பது எளிதன்று; எனினும் முதல் பார்வையாக – முதல் அதிகாரத் தலைப்பையே ‘வழிபாடு’ என்று மாற்றிக் கொண்டர் கலைஞர். அதனினும் மேலாக வழிபாடு என்பதற்கு வணங்குதல் என்று பொருள் கொள்ளாமல் – உயர்ந்தோர் வழிப்பட்டு நிற்பது என வழங்கும் விளக்கம் நுண்மாண நுழைபுலத்தின் புலப்பாடு. மேம்பட்டவர்களின் வழிப்பட்டு வாழ வழிகாட்டுவதே – வயறுத்துவதே வள்ளுவரின் முதல் அதிகாரத்தின் நோக்கம் எனக்கொண்டு உரைவகுத்துள்ளார்.

கடவுள் வாழ்த்து என்றும் முதல் அதிகாரத்தில் ஒரு குறட்பாவில் கூடக் கடவுள் என்றும் சொல் இடம்பெறவில்லை. கடவுள் பற்றிய சித்தாந்தங்கள் எவற்றுக்கும் இடமளிப்பதாகவும் ஒரு குறட்பாக் கூட இல்லை. இவ்விடத்தில் பேராசிரியர் மா.நன்னன் அவர்களின் “முதல் பத்துக் குறட்பாக்களுக்கு அவர் நடுவு நிலையில் இருந்து உரை எழுதி உள்ளார்” என்னும் கருத்து இணைத்து நினைக்கத் தக்கது.

முதலதிகாரத்தின் எட்டாவது குறட்பா,

“அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்

பிறவாழி நீந்தல் அரிது”

என்பது,

இக்குறட்பாவுக்கான உரையில் வேறொரு திருக்குறளையே அடிப்படை ஆதாரமாகக் கொண்டு கலைஞர் வடித்துள்ள உரை குறிப்பிடத்தக்கது.

“அந்தணர் என்பதற்குப் பொருள் சான்றோர் என்பதால்” என்று தொடங்கும்

அவ்வரையில்,

“அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றுஎவ்வயிர்க்கும்

செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான்” (30)

என்னும் குறட்பாவை எடுத்தாளுகிற சிறப்பு எண்ணிப் பார்க்கத் தக்கது.

பல்லக்கு : சுமப்பதும் ஊர்வதும் :

அறத்தின் வழி அல்லது அறத்தின் பயன் எது? என்ற வினாவுக்கு விடை சொல்வதாக,

“அறத்தாறு இது என வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை”

என்னும் குறட்பா அமைவதாகக் கருதுவர்.

“பல்லக்கில் அமர்ந்திருப்பவன் அறம் செய்தவன், சுமந்து செல்பவன் அறம் செய்யாதவன் என்று அறிந்து கொள்ளலாம்” என்று இக்குறட்பாவுக்கு மேலோட்டமாகப் பொருள்கொள்வர்.

அறத்தின் பயன் இது என்பதற்கு விளக்கம் - ‘உரைத்தல்’ என்னும் ஆகம் அளவையால் உணர்த்த வேண்டுவது அன்று ; ‘காட்சி’ என்னும் அளவையால் கண்ணால் கண்டே உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதை விளக்குவதற்கே திருவள்ளுவர் மேற்கண்ட குறட்பாவை அமைத்தார் என்பது பரிமேலழகர் தரும் விளக்கம் ஆகும். (குறள்-37-உரை) பழைய உரையாசிரியர்கள் பலரும் இக்கருத்தை உடன்பட்டவர்களாகவே உள்ளனர். இலக்கிய நோக்கில் இக்கருத்துக்கு எழுந்த முதல் எதிர்க்குரலாக சிவப்பிரகாசரின் நன்னெறி நூன் பாடல் ஒன்று அமைந்தது.

“அறத்தாறு இது எனவேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடையை

மறுத்தான் சம்பந்தன்...”

என்பது அப்பாடல்.

திருஞானசம்பந்தர் அமர்ந்திருந்த பல்லக்கைத் திருநாவுக்கரசர் சுமந்து சென்ற காட்சியை மையப்படுத்தியது இப்பாடல். அமர்ந்தவர்-சுமந்தவர் இருவருமே ஒரே சமயத் தகுதியினர். அச்சூழல் அறம் பற்றிய உயர்வு தாழ்வுகளுக்கு இடல்லை.

எனவே திருக்குறளின் பழைய கருத்து மறுப்புக்கு உரியது. சிவப்பிரகாசர் அதையும் மிக நுட்பமாக அமர்ந்த நிலையில் பல்லக்கில் பயணிக்கும் சம்பந்தரே மறுத்தார் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சிறப்பானது. அறத்தின் பயனாளி அமர்ந்திருப்பவன் என்பதை அமர்ந்தவர் மூலமே மறுப்பது மேலும் அழுத்தம் தருவது.

இம் மறுப்பை - மாறுபட்ட கருத்தை மு.வரதராசனார் படைத்த திருக்குறள் தெளிவுரை நூலும் பார்க்கமுடிகிறது.

“பல்லக்கைச் சுமப்பவனும் அதன்மேல் இருந்து உர்ந்து செல்வோனும் ஆகிய அவர்களிடையே அறத்தின்பயன் இஃது என்று கூறவேண்டா”

என்பது மு.வ.அவர்களின் தெளிவுரை:

“இவ்வுரைப்படி - திருக்குறளை, சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை அறத்தாறு இது என வேண்டா” என்று முன்பின்னாக மாற்றிப் பொருள்கொள்ள வேண்டும்.

பகுத்தறிவுப் பார்வையுடன் திருக்குறளுக்கு உரை வகுத்த கலைஞர் அவர்களும் மு.வ.வின் கருத்தை ஏற்று மொழிந்துள்ளார்.

“அறவழியில் நடப்பவர்கள் - கருதுவார்கள்”

என்பது கலைஞரின் உரை விளக்கம் ஆகும்.

இவ்வுரை, அமர்ந்தவர் பக்குவப்பட்டவர்; சுமப்பவர் மனப்பக்குவம் இன்றி வாழ்வையே பெரும் சுமையாகக் கருதுபவர் என்றும் புதிய விளக்கத்தையும் வழங்குவது சிறப்புக்குரியது.

பயன்பாட்டுப் பார்வை :

பகுத்தறிவின் பன்முகப் பார்வைகளில் ஒன்று - பயன்பாட்டுப் பார்வை. வாழ்வும் வாக்கும் இறுதிவரை (அல்லது) இருக்கும்வரை பலருக்கு, பிறருக்குப் பயன்படுவதாக இருக்கவேண்டும். இது பகுத்தறிவாளர் ஒவ்வொருவரும் விரும்பும் பண்பு.

தென்னை தான் உண்ட நீரைத் தலையாலே தான் தரும். அது நன்றியின் வெளிப்பாடு. மாறாக வளைந்து வளர்ந்த முடத்தெங்கு வளர்த்தவனை விட்டு விட்டு

அடுத்தவனுக்குப் பயன்படுவதாக ஆகிவிடும். இந்நிலை மரங்களுக்கு மட்டுமன்று மனிதர்களுக்கும் இருப்பதுண்டு. திருவள்ளுவர் கடல்நீர், மழையாகிக் கடலேயே பெய்தால்தான் கடல்கூட வற்றாமல் இருக்கும் என்றார் (குறள்-17) இக்குறளுக்கு விளக்க உரை வழங்கிய இடத்தில் கலைஞர் “மனித சமுதாயத்தில் இருந்து புகழுடன் உயர்ந்தவர்களும் அந்தச் சமுதாயத்திற்கே பயன்பட்டால்தான் அந்தச் சமுதாயம் வாழும்”. என்று வழங்கியுள்ள விளக்கம், பயன்பாட்டுப் பார்வையுடையது. பகுத்தறிவின் வழிவந்தது.

ஊழ் என்பது இயற்கை அமைப்பே!

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதும் உயர் பணியை மேற்கொள்ளும் பகுத்தறிவுவாதிகளுக்குக் கடவுள் வாழ்த்தைப் போலவே சோதனைக் களம் அமைத்துத் தரும் பிறிதோர் அதிகாரம் ஊழ் என்பதாகும். தொன்மைத் தமிழ் நூல் தொடங்கிச் சங்க இலக்கியம்வரை ஒத்துக்கொண்ட தத்துவமாக ஊழ்வினை விளங்கியது; விளங்கி வருகிறது. சங்கம் மருவிய காலக் காப்பியங்களான சிலம்பு – மணிமேகலை இரண்டிலும் ஊழ் வயறுத்தப் படுகிறது. மூன்று பேருண்மைகளை உலகுக்கு உணர்த்தவதற்காக, நாட்டுதும் யாம் ஓர் பாட்டுடைச் செய்யுள் என்று கூறியவர் இளங்கோவடிகள் அவர் வரிசைப் படுத்திய மூன்று உண்மைகளில் ஒன்றாக “ஊழ்வினை உறுத்துவந்து ஊட்டும்” என்பது அமைந்தது.

திருக்குறளிலும் அறத்துப் பா-ன் தொடக்கம் கடவுள் வாழ்த்தாகவும் நிறைவு ஊழ் அல்லது ஊழ் வயறுத்தலாகவும் அமைகிறது. ஊழ் அல்லது வினைப்பயன் அல்லது விதித்தது என்றெல்லாம் வெவ்வேறாக வழங்கப்படும் கருத்தியல் அது. அதனை ஆகூழ் – போகூழ் என இரண்டாக வகைப்படுத்தியவர் வள்ளுவர். நன்மையை ஆக்குவதை ஆகூழ் என்றும் போக்குவதைப் போகூழ் என்றும் அடையாளப் படுத்திக் காட்டியுள்ளார். ஊழ் என்னும் அதிகாரத்தின் பத்துக்குறட்பாக்களிலும் விதி வயது என்றும் மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துலும் என்றும் வயறுத்தி உள்ளார். ஆனால் அவர் வாயிலாகவே ஊழ்வினை எதிர்கொள்வது – முறியடிப்பது – முயன்று முன்னேறுவது – பற்றிய சிந்தனைகள் ஆள்வினை உடைமை என்னும் அதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன (குறட்பாக்கள் – 619, 620)

எதற்கெடுத்தாலும் விதியைக் காரணம் காட்டி உழைக்கவும் – பிழைக்கவும் விடாமல் வெற்றிக்குப் படிக்கட்டாய் இருப்பதற்கு மாறாகத் தடைக்கல்லாய் இருப்பவர்களால் தமிழினம் தலை நிமிர் முடியவில்லை.

அறியாமை – மூடப் பழக்கம் – அச்சம் – இவற்றை மிகுவிக்கும் காரணிகளுள் ஊழ் என்பதும் ஒன்று; முக்கியமான ஒன்று, இனத்தைத் தலைநிமிர் வைக்க இரவும் பகலும் பாடுபடும் பகுத்தறிவாளர்கள் ஊழ் என்பதை எப்படி ஒப்புவர்? மறுப்பே செப்புவர்; அத்தகு விழிப்புணர்வுப் பாசறையில் பயின்று வீறுபெற்றவர் டாக்டர் கலைஞர். அவருக்கும் ஊழ் பற்றிய மாற்றுக் கருத்தும் மறுப்பு நிலைப்பாடும் இருப்பது இயல்பே ஆகும்.

ஊழ் என்பதற்குக் கலைஞர் ‘இயற்கை நிலை’ என்றே பொருள் தருகிறார். அதாவது இயற்கை அமைந்திருக்கும் விதம் என்பது விளக்கம்.

“ஊழிற் பெருவ- யாவுள? மற்றொன்று

சூழினும் தான் முந்துறும்”

என்னும் குறட்பாவுக்கான கலைஞர் உரை வருமாறு....

–இவ்வுரை இயற்கையே மேலான சக்தி அதனை வெல்லுதல் யாராலும் இயலாதது என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

இவ்விடத்தில், “பகுத்தறிவாளராகிய கலைஞர்... காட்டியுள்ளார்” (ப லயஜ) என்னும் மதிப்புரை ஒப்பிடத்தக்கது.

தெய்வமும், இறைவனும் :

திருவள்ளுவர் தெய்வம் என்னும் சொல்லைக் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தில் பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால் வேறு சில அதிகாரங்களில் கடவுளைக் குறிக்க தெய்வம் என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இறைவன் என்னும் சொல்லை கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்தில் இரண்டு இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்விரு சொற்களும் இடம்பெறும் குறட்பாக்களைக் கொள்கைப் பற்றோடு அணுகிய கலைஞர் வழங்கிய விளக்கங்கள் ஆய்வுக்குரியன. சில குறட்பாக்களையும் கலைஞர் உரையையும் இனிக் காண்போம்.

1. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கப்தான் என்றாங்கு,
ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை.

உரை : தெய்வம் என்பதற்குக் கலைஞர் உரையில் தரும் விளக்கம். வாழ்வாங்கு
வாழ்வோரைப்

போற்றுவதல்.

2. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

உரை : அறநெறியில் நின்று வாழ்கின்றவன் வானில் வாழ்வதாகச் சொல்லப்படும்
தெய்வத்துக்கு

இணையாக வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

3. தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும் முயற்சி தன்

மெய்வருத்தக் கூ- தரும்.

உரை : கடவுளே என்று கூவி அழைப்பதால் நடக்காத காரியம் முயற்சியுடன்

உழைக்கும்போது

உழைப்புக்கேற்ற வெற்றியைத் தரும்.

4. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

உரை : இறைவன் என்பதற்குரிய பொருளைப் புரிந்துகொண்டு புகழ் பெற

விரும்புகிறவர்கள்

5. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீத்தார்

இறைவன் அடிசேரா தார்.

உரை : தலையானவனாக இருப்பவனின் அடி.

மேற்கண்ட குறட்பாக்களின் உரைகள் அனைத்துமே கடவுள் மறுப்புக்
கருத்தியலை உள்ளீடாகக் கொண்டு எழுதப் பெற்றுள்ளன எனத் தெளிய
முடிகின்றது.

அதிகாரப் பொருள் விளக்கம் :

திருக்குறளின் மொத்த அதிகாரங்கள் 133; இவற்றுள் ஏறத்தாழ 63 அதிகாரங்களுக்குக் கலைஞர் தரும் தலைப்பு விளக்கம் தனித் தன்மையானவை. அவை சமகாலத் தமிழ் நடையிலும் கொள்கைக்கும் மாறுபடாமலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில சான்றுகளைக் காண்போம்.

1. அவா அறுத்தல் – பேராசை விலக்கல்.
2. ஒப்புரவறிதல் – சமுதாய நலம் நாடுதல்.
3. நடுவு நிலைமை – பொதுவாக இருத்தல்.
4. நீத்தார் பெருமை – துறவின் பெருமை
5. பெண்வழிச்சேறல் – பெண்பித்தராதல்
6. பேதைமை – ஒன்றும் தெரியாமை
7. மெய்யுணர்தல் – உண்மையறிதல்
8. வரைவின் மகளிர் – விலைமகளிர்
9. வழிபாடு – பின்பற்றுதல்
10. வினைத்தூய்மை – நற்செயல்

முடிவுரை :

இவ்வெழுத்துரை கலைஞரின் திருக்குறள் உரை மீதான பகுத்தறிவு நோக்குடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காலத்திற்கேற்ப திருக்குறள் பாக்களுக்குப் புதிய விளக்கங்களை வழங்கும் பயன்பாட்டு நோக்கில் கலைஞரின் உரை அமைந்துள்ளமை தக்க சான்றுகளுடன் நிறுவிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).